

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 1T/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5921010163
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2021:5921010163.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Ivanom ŠTEPITOM v trestnej veci proti obžalovanému S. C., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08. 11. 2021 v Ružomberku, takto

rozhodol:

obžalovaný
S. C., nar. XX.XX.XXXX v Q. K., trvale bytom C.
č. XXX, okres Q. K., na slobode,

uznáva sa za vinného, že

dňa 09.01.2020 si S. C. požičal od Q. H. na dobu 14 dní osobné motorové vozidlo zn. Opel Zafira 2,0 DI, hnedej metalízovej farby, ev. č. RK151CL, rok výroby 2000, VIN: W0L0TG75Y2301055, v hodnote 1.800,-Eur, ktoré mu ani na opakované výzvy Q. H. nevrátil a v presne nezistenej dobe mesiacov január - február roku 2020 uvedené vozidlo vymenil za iné vozidlo s S. J., nar. XX.XX.XXXX, čím spôsobil Q. H., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko K. XXX, Q. T., okres W., škodu vo výške 1.800,-Eur,

t e d a

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku škodu malú,

č í m s p á c h a l

prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenému Q. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. č. XXX, Q. T., okres W., škodu vo výške 1.000,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Na Jakuba Šarišského podala Okresná prokuratúra Ružomberok dňa 21. 05. 2021 obžalobu pre podozrenie zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako bolo uvedené vo výrokovej časti citovanej obžaloby.

Vzhľadom k tomu, že sa obžalovanému nepodarilo doručiť obžalobu, nakoľko obžalovaný na adresách, ktoré uviedol ako adresy na doručovanie doporučenej zásielky nepreberal, bolo na neho dňa 17. 08. 2021 vydaný príkaz na zatknutie.

Dňa 25. 09. 2021 bol obžalovaný S. C. na základe vydaného príkazu na zatknutie zadržaný a následne bol predvedený pred sudcu Okresného súdu Ružomberok.

Obžalovaný bol zo zadržania prepustený, potom ako mu bola doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Ružomberok. Súčasne bol poučený o možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti a to aj v tom prípade, ak si neprevezme zásielku obsahujúcu predvolanie na hlavné pojednávanie.

Na pojednávanie, ktoré súd nariadil na deň 08. 11. 2021 (termín pojednávania bol určený dňa 11. 10. 2021) sa obžalovaný nedostavil. Zásielka obsahujúca predvolanie na hlavné pojednávanie bola doručovaná prostredníctvom pošty, pričom došlo k uloženiu zásielky dňa 15. 10. 2021.

Z tohto dôvodu súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, pričom prihladol na obsah spisu ako aj dôkazy vykonané na konaní pred súdom.

Podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného a prítom

a) Obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný

b) Obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní alebo skrátenej vyšetrení a obvinený bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrenia alebo skrátenej vyšetrenia,

c) Obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený.

Podľa odseku 5 citovaného ustanovenia ak súd rozhodne, že sa hlavné pojednávanie vykoná v neprítomnosti obžalovaného možno za podmienok uvedených v § 263 ods. 3 prečítať zápisnice o výsluchu spoluobžalovaných, svedkov a znalcov aj bez súhlasu obžalovaného. Zo spisového materiálu ČVS: ORP-329/LT-RK-2020 bolo okrem iného zistené, že S. C. bol vypočutý v procesnom postavení uvedeného dňa 08. 01. 2021. O možnosti preštudovať si vyšetrovací spis bol upovedomený dňa 17. 03. 2021, napriek tomu toho úkonu, ktorý bol nariadený na deň 23. 03. 2021 sa nezúčastnil. Obžaloba spolu s výzvou podľa § 240 ods. 3, 4, 5 Trestného poriadku mu bola doručená dňa 26. 09. 2021 v rámci jeho výsluchu potom, ako bol dňa 25. 09. 2021 zatknutý na základe vydaného príkazu na zatknutie a predvedený pred súd, ktorý príkaz na zatknutie vydal. V rámci tohto výsluchu bol poučený aj o možnosti vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti v prípade, ak neprevezme zásielku obsahujúcu predvolanie na hlavné pojednávanie.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného poriadku, ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk (§ 66 ods. 1 písm. a Trestného poriadku), zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu určitý deň a hodinu. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel; to neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmieňnom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.

Súd hlavné pojednávanie nariadil na deň 11. 10. 2021 a na deň 08. 11. 2021. Z vrátenia poštovej zásielky vyplynulo, že zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote, došlo k jej uloženiu dňa 15. 10. 2021. Zásielka po uplynutí odbernej lehoty bola dňa 08. 11. 2021 vrátená súdu.

Na základe vyššie citovanej právnej úpravy súd potom vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného.

Obžalovaný v prípravnom konaní v procesnom postavení obvineného uviedol, že v mesiaci január 2020 prišiel za poškodeným Q. H. do Q. T. s cieľom požičať si od neho motorové vozidlo, ktoré aj s kamarátom potreboval, aby mohli chodiť na brigády. Podľa tvrdenia obžalovaného s H. sa dohodli, že auto si od neho kúpi, avšak v tom čase nemal hotovosť 1.000,-Eur, ktorú od neho za auto pýtal, preto sa dohodli, že mu ho vyplatí na splátky a to do konca roka 2020. Výšku splátok ani ich periodiku si nedohodli, malo to byť závislé od toho, ako mu prinesie peniaze, keď ich bude mať. Vypovedal, že poškodený mu aj dal podpísať nejaký dokument čo spísal, no on to ani nečítal a poškodený mu ani navyše nedal kópiu

tohto dokumentu. Po podpísaní dokumentu mu dal sumu 100,-Eur. O všetkom čo tvrdil sa môže vyjadriť aj S. U., ktorý bol pri týchto úkonoch prítomný. Vozidlo po uplynutí 14 dní nevrátil z toho dôvodu, že ani nemal dôvod ho vracať, keď nešlo o pôžičku u vozidla ale o jeho kúpu.

Po tom, ako ho poškodený vyzýval na vrátenie vozidla odpísal mu prostredníctvom sociálnych sietí, že auto je pokazené, aby si ho prišiel odtiahnuť. Poškodený mal na to zmeniť názor s tým, že vozidlo už od neho nechcel, a preto mu on ponúkol iné motorové vozidlo, ktoré medzitým kúpil, s čím mal poškodený súhlasiť. Toto vozidlo mu však bolo medzitým odcudzené v Prešove a hoci bolo policajtními vypátrané a bolo umiestnené v policajných garážach v malom Šariši, kým sa to papierovo dotiahlo trvalo to tri mesiace a H. už ďalej nechcel čakať a podal na neho trestné oznámenie.

Dôvodom zámeny tohto vozidla so svedkom Keresztesim obžalovaný uviedol, že nakoľko poškodený H. nepristúpil na jeho návrh, kúpil si vozidlo Rover a Opel Zafira chcel predať a preto uverejnil inzerát na stránke bazoš.sk. S majiteľom autobazáru sa dohodol na výmene vozidiel, pričom on za vozidlo, ktoré mu zveril obžalovaný dostal vozidlo Fiat Ulisse.

V rámci výsluchu po jeho zadržaní vypovedal, že v prípade prepustenia na slobodu pôjde za poškodeným, ktorému chce zaplatiť za auto, keď už predtým mu vyplatil sumu 500,-Eur, no napriek tomu mu H. povedal, že síce z toho nič mať nebude, avšak on je aj naďalej stíhaný. Potvrdil, že sú voči nemu vedené viaceré ďalšie trestné stíhania, a to aj pre obdobnú trestnú činnosť.

Poškodený Q. H. pred súdom uviedol, že obžalovaný prišiel za ním len a výlučne s cieľom požičať si vozidlo na cestu do práce. V dohodnutej lehote mu vozidlo nevrátil, toto bolo vrátené až potom, ako bolo zaistené príslušníkmi polície, navyše poškodené a z tohto dôvodu si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 1.000,-Eur. Medzi ním a obžalovaným došlo k ústnej dohode, pričom k tejto dohode došlo ešte v čase, keď mu obžalovaný nezaplatil za iné motorové vozidlo (Opel Vectra), ktoré mal od neho zakúpiť ešte v minulosti, no mal ísť za prácou do Českej republiky a presvedčil ho, aby mu vozidlo Opel Zafira zapožičal. Toto zapožičanie sa malo vzťahovať len na dobu 14 dní. Napriek jeho opakovaným nespočetným výzvam mu vozidlo nevrátil, pripustil, že následne mu dal aj možnosť, aby vozidlo si od neho odkúpil, avšak na toto obžalovaný nereagoval. Poškodený poprel, že by mu obžalovaný vyplatil akékoľvek finančné prostriedky (100 resp. 500,-Eur), všetky písomné doklady, ktoré má k dispozícii sa týkali úplne iného právneho vzťahu, ktorý sa týkal vozidla Opel Vectra, kde z kúpnej ceny 650,-Eur mu zaplatil len sumu 350,-Eur a zvyšok sľúbil doplatiť po návrate z Českej republiky. Od septembra minulého roku sa s obžalovaným nestretol, potvrdil však, že obžalovaný ho kontaktoval telefonicky s ponukou, ktorá sa týkala vozidla Volkswagen passat, ktoré vozidlo mu obžalovaný ponúkol ako protihodnotu za škodu, ktorú mu spôsobil, avšak on s takýmto riešením nesúhlasil, ale žiadal od neho hotovosť.

Svedok S. J. vypovedal, že obžalovaného poznal ako osobu, ktorá už v minulosti ho vyhľadala viackrát v čase, keď prevádzkoval menší bazár. Vo všetkých prípadoch chcel obžalovaný meniť autá, nikdy nechcel nič kupovať a napokon uviedol, že ho obžalovaný aj nachytil. Na vozidlo s ktorým prišiel do jeho servisu nemal potrebné doklady (veľký technický preukaz, splnomocnenie na prepis motorového vozidla) s výnimkou malého technického preukazu, pričom dôvodil, že majiteľ vozidla je niekde mimo ale doklady týkajúce sa tohto vozidla mu dodá dodatočne. Potom ako sa mu nepodarilo skontaktovať sa s obžalovaným vozidlo cez inzerát ponúkol na predaj, nato sa mu ozval obžalovaný so žiadosťou, aby tento inzerát stiahol, aby sa to nedozvedel majiteľ. Následne mu vozidlo bolo odňaté príslušníkmi polície. Aj tento svedok potvrdil, že obžalovaný mu ponúkal na predaj nejaké vozidlo Volkswagen passat, čo on odmietol.

Okrem svedkov ktorí boli vypočutí priamo pred súdom súd vykonal dokazovanie prečítaním svedeckých výpovedí svedkov vypočutých v prípravnom konaní, ktoré výpovede boli vykonané kontradiktórnym spôsobom (obžalovaný bol o termíne konania týchto výsluchoch vyzumený, avšak výsluchov sa nezúčastnil).

Z prečítanej svedeckej výpovede O. D. vyplynulo, že obžalovaného poznal z toho dôvodu, že tento s poškodeným už v minulosti uzatváral zmluvu na predaj iného vozidla, a to Opel Vectra. Dôvodom návštevy obžalovaného bola potreba pôžičky auta za účelom vycestovania do Českej republiky za prácou. Potvrdil ústnu dohodu medzi obžalovaným a poškodeným o pôžičke len a výslovne na túto cestu. Svedok tiež potvrdil, že poškodený viackrát obžalovaného vyzýval na vrátenie vozidla, k čomu však nedošlo.

Z prečítanej výpovede svedka S. U.a okrem iného vyplynulo, že spolu s obžalovaným navštívili poškodeného H., s ktorým obžalovaným komunikoval o vzájomnej výmene motorových vozidiel, a to vozidiel Jaguár 3.0 benzín za Opel Zafira. Svedok vypovedal, že bol prizvaný do miestnosti, kde bol prítomný pri podpise zmluvy o vzájomnej výmene vozidiel, túto zmluvu však nečítal, nečítal ju ani obžalovaný, a preto sa nevedel vyjadriť čo vlastne v tejto zmluve bolo uvedené a aké podmienky mali

medzi sebou dohodnuté. Či obžalovaný odovzdal poškodenému nejaké finančné prostriedky sa svedok vyjadriť nevedel, nakoľko nie celý čas bol pri rozhovore prítomný.

Súd na hlavnom pojednávaní ďalej vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov zadovážených v prípravnom konaní, najmä zápisnicou o vydaní veci, uznesením o vrátení veci, potvrdením a vrátení veci, odborným vyjadrením týkajúcim sa ohodnotenia osobného motorového vozidla Opel Zafira 2.0DI 16V, ktorá bola ohodnotená na sumu 1.800,-Eur, s osvedčením o evidencii - časť II., s fotodokumentáciou týkajúcej sa zaistenia predmetného vozidla vo Vrútkach, oboznámil spisy týkajúce sa predchádzajúcich odsúdení obžalovaného C., oboznámil sa tiež s uzneseniami resp. obžalobou, ktorá sa týka ďalšej trestnej činnosti S.a C., a na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá so strán dospel súd k záveru, že obžalovaný S. C. svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, pretože si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku škodu malú.

Obžalovaný C. v prípravnom konaní postavil svoju obhajobu na tvrdení, že v skutočnosti sa nejednalo o nájom motorového vozidla, ale v skutočnosti išlo o jeho kúpu. Na druhej strane však uviedol, že poškodeného vyhľadal s cieľom požičať si motorové vozidlo, ktoré potreboval s kamarátom aby mohli chodiť na brigády. S poškodeným H. sa dohodli na kúpnej cene vo výške 1.000,-Eur, ktorý finančný obnos však on nemal, nedohodli si splátky ani periodicitu ich splácania, kúpnu cenu mal uhradiť potom, ako bude mať finančné prostriedky. Pri tomto stretnutí mu dal poškodený podpísať nejaký dokument, ktorý nečítal, pri podpise tohto dokumentu poškodenému dal sumu 100,-Eur. O týchto skutočnostiach sa mal vyjadriť aj svedok S. U.. Na výzvy poškodeného na vrátenie motorového vozidla reagoval spôsobom, že auto je pokazené, aby si ho prišiel odtiahnuť. Bol to práve poškodený, ktorý následne zmenil názor, vozidlo už nechcel vrátiť, pričom súhlasil, že ako protihodnotu za toto vozidlo si od neho preberie vozidlo Rover 75, ktoré obžalovaný medzitým kúpil, ktorému však bolo odcudzené v Prešove.

Podľa názoru súdu takáto obrana obžalovaného neobstojí a bola v celom rozsahu vyvrátená výpoveďou poškodeného H., čiastočne výpoveďou svedka U.a a O. D.. Poškodený H. vylúčil, že by medzi ním a obžalovaným došlo k uzavretiu písomnej zmluvy o zapožičaní motorového vozidla, išlo o zmluvu ústnu s tým, že obžalovaný mal vozidlo vrátiť do 14 dní. Účelom (zapožičania motorového vozidla) bolo tvrdenie obžalovaného o potrebe vycestovania za prácou do Českej republiky. Pokiaľ aj tvrdil, že mu vyplatil sumu 100,-Eur, takéto tvrdenie obžalovaného sa nezakladá na pravde. Rozhodne vylúčil, že by s obžalovaným uzavrel nejakú zmluvu v písomnej podobe. Pokiaľ by aj nejaká písomná dohoda bola, toto sa netýkalo predmetného motorového vozidla, ale iného motorového vozidla, ktoré on obžalovanému predal, za ktoré vozidlo mu obžalovaný doposiaľ nezaplatil. Poškodený v prípravnom konaní zdôraznil, že za prenájom motorového vozidla nežiadal žiadnu odplatu, nakoľko vozidlo obžalovanému zapožičal ako stálemu zákazníkovi. Pokiaľ aj obžalovaný tvrdí, že sa dohodli na predaji tohto vozidla, tento postup mu navrhol on sám, v prípade, ak mu nevráti motorové vozidlo, súhlasil by s vyplatením jeho hodnoty. Na to však obžalovaný nereagoval, v končenom dôsledku mu bolo vozidlo vrátené príslušníkmi polície poškodené, v zlom technickom stave.

Z podvodného konania je obžalovaný ďalej usvedčovaný výpoveďou svedka J.ho, ktorý popísal okolnosti, za ktorých mu obžalovaný ponúkol na predaj resp. výmenu motorové vozidlo, ktoré mu v skutočnosti ani nepatrilo.

Hoci svedok U. hovoril o podpise nejakej zmluvy a vyplatení peňazí, jeho tvrdenia vyhodnotil súd ako účelové so snahou napomôcť obžalovanému.

V kontexte súdnej veci nemožno obísť doterajšiu kriminálnu minulosť obžalovaného C., keď trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/35/2019 bol uznaný vinným z prečinu podvodu. Aktuálne voči nemu je vedené trestné stíhanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, a to pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, kde spôsobom spáchania trestného činu (modus operandi) je prakticky totožný ako v súdnej veci. Je voči nemu vedené aj ďalšie trestné stíhanie pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ktorý skutok sa týka poškodeného S.a J.ho.

Na margo vyššie uvedeného súd ďalej poukazuje na výpoveď svedka J.ho, ktorý uviedol, že potom ako zverejnil inzerát o predaji motorového vozidla ho kontaktoval obžalovaný s tým, aby tento inzerát stiahol s odôvodnením, aby sa o tomto inzeráte nedozvedel pôvodný majiteľ motorového vozidla. V tomto smere vystála otázka, prečo obžalovaný kontaktoval svedka pokiaľ tvrdil, že vozidlo od poškodeného H. zakúpil, akurát že nedošlo k vyplateniu kúpnej ceny. Z uvedených skutočností možno teda vyvodit' jednoznačný záver, že obžalovaný konal v úmysle priamom v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, motívom jeho trestnej činnosti bola snaha získať majetkový prospech. Obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane majetku fyzických a právnických osôb.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný S. C. podľa údajov nachádzajúcich sa v trestnom spise je dlhodobo nezamestnaný, nemajetný, na druhej strane ako to vyplynulo zo zápisnice z jeho výsluchu v procesnom postavení obvineného má mesačný príjem vo výške 800,-Eur. Z jeho výpovede po jeho zadržaní a následnom prepustení na slobodu okrem iného vyplynulo, že pracuje na turnusy v Trenčíne. Je otcom dvoch maloletých detí vo veku 4 roky a 2 mesiace. Žije v spoločnej domácnosti s matkou a bratom.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že S. C. má doposiaľ tri záznamy o odsúdení, naposledy bol uznaný vinný z prečinu podľa § 348 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a to trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/30/2020 zo dňa 17. 04. 2020, právoplatný dňa 12. 08. 2020, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 30 mesiacov, ako aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 20 mesiacov. Trest je súhrnný, rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/35/2019 zo dňa 27. 06. 2019 bol zrušený vo výroku o treste.

Vychádzajúc z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona a § 31 ods. 2 Trestného zákona dospel súd k záveru, že na obžalovaného S.a C. je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody a to trestom nepodmienečným. Súd u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť, ako na príťažujúcu okolnosť prihliadol na skutočnosť, že už v minulosti bol za trestnú činnosť odsúdený.

Súd obžalovanému ukladal trest pri aplikácii ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona v zmysle ktorého hranica trestnej sadzby v takomto prípade sa zvyšuje o jednu tretinu. Súd obžalovanému uložil trest v trvaní 10 mesiacov, teda v prvej polovici (bližšie k jej dolnej hranici) trestnej sadzby. Nakoľko obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody súd ho na tento výkon zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súd sa zaoberal aj otázkou, či konanie obžalovaného by bolo možné posudzovať aj v zmysle tzv. materiálneho korektívu (§10 ods. 2 Trestného zákona). Vzhľadom na spôsob vykonania činu, prebiehajúce ďalšie trestné stíhanie, kriminálnu minulosť obžalovaného možno hovoriť, že vykonanie obžalovaného nenaplnilo znaky prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona prípadne že by išlo o priestupok proti majetku.

Poškodený Q. H. si škodu uplatnil včas a riadne, táto bola podporená aj ďalšími listinnými dôkazmi, preto súd uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenému H.kodu vo výške 1.000,-Eur.

Súd je toho názoru, že takto uložený trest je primeraný, spravodlivý a najmä zákonný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Ružomberok do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok. (§306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V neprospech obžalovaného môže odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len v jeho prospech (§308/2)

- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 305/1). Ak je poškodený právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.